

melse, der er foreslaaet i § 12, næstsidste Stykke, efter Vedtagelsen i Folketinget. Ifølge den skal der kunne overtages et saadant midlertidigt Arbejde i indtil 3 Uger, der med Indenrigsministerens Samtykke vil kunne forlænges indtil 5 Uger. Ved at gennemføre denne Bestemmelse tror jeg, at man vil komme ud over de nævnte Vanskeligheder og navnlig have imødegaaet den Kritik, som fra mange Sider i de Aar, Loven har virket, er rejst med mer eller mindre Ret fra deres Side, der maaske har haft mere Anledning til at se paa Arbejdsløsheds-kasseloven fra deres Synspunkt, der skal betale, end fra deres, der skal nyde Gavn af den.

Der er stillet forskellige mindre Ændringer, som jeg ikke skal opholde det høje Tings Tid med at gøre Rede for; min Stilling vil for øvrigt ogsaa fremgaa af de Bemærkninger, som ledsager Forslaget, som det blev forelagt i Folketinget. Hvad angaar Behandlingen i Folketinget, gør jeg opmærksom paa, at der for det første er gjort den ret væsentlige Ændring, sammenlignet med det af mig forelagte Lovforslag og med det bestaaende, at man har slaaet fast, at alle Lønarbejdere, uden Hensyn til deres Indtægt, skal kunne være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne ud fra den Betragtning, at de Arbejdere, der har den højeste Indtægt, er mindst udsatte for at blive arbejdsløse og som Følge deraf tynger mindst paa Arbejdsløsheds-kasserne, medens de til Gengæld ogsaa har lettest ved at betale deres Bidrag. Som Følge deraf vilde det være uheldigt, om der gennemførtes en Bestemmelse om, at de paagældende Medlemmers Bidrag ikke regnedes med ved Beregningen af Statstilskuddet. Saaledes som jeg havde foreslaaet det i Overensstemmelse med den gældende Lov, vilde der maaske blive adskillige af de vellønnede Arbejdere, der sjældent er udsatte for Arbejdsløshed, som ikke fandt Anledning til at være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne, hvilket vilde medføre, at de daarligst stillede Medlemmer — de, der ofte bliver arbejdsløse — vilde blive nødtte til at betale saa meget højere Kontingent. Dette vilde ogsaa influere paa Statstilskuddet, for saa vidt dette skal staa i Forhold til de indbetalte Præmier. Man fandt i Folketinget i Almindelighed at burde slaa fast, at Lønarbejdere uden Hensyn til deres Indtægts Størrelse skal kunne være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne, men til Gengæld har man saa fundet det rigtigt at nedsætte Statstilskuddet noget. Medens efter Lovfor-

slaget, hvis det bliver vedtaget i den af Folketinget ved tredie Behandling givne Form, den samlede Præmie medtages ved Beregningen af Statstilskuddet, skal dette paa den anden Side være en mindre Kvotadel deraf. Medens det hidtil har været saaledes, at Statens Bidrag er $\frac{1}{3}$ af den samlede beregnede Præmie, skulde det herefter kun være $\frac{1}{4}$. Dette vil maaske lettest forstaaes, dersom jeg nævner et Eksempel. I en Arbejdsløsheds-kasse — en af dem, hvor Præmien er høj — er den beregnede Præmie 48 Kr. Heraf betaler det paagældende Medlem efter den gældende Regel selv Halvdelen eller 24 Kr., Staten $\frac{1}{3}$ eller 16 Kr., og Kommunen har Ret til at yde $\frac{1}{6}$. Dette foreslaas nu ændret saaledes, at Statens Bidrag skal svare til Halvdelen af det paagældende Medlems, altsaa i det her nævnte Eksempel 12 Kr. i Stedet for som nu 16 Kr. Forandringen medfører for øvrigt, at Fremgangsmaaden bliver nok saa simpel og enkel, idet man nu, om jeg saa maa sige, har et Præmiebeløb, der kun staar paa Papiret. Medlemmerne betaler Halvdelen af et i Vedtægten stipuleret Præmiebeløb, af dette betaler Staten efter den gældende Lov $\frac{1}{3}$, og om man saa faar $\frac{1}{6}$ deraf fra Kommunen, staar hen i det uvise; det afhænger af Kommunalbestyrelsens Vedtagelse. For øvrigt har Kommunerne omtrent bevilget det Beløb, de efter Loven havde Ret til at bevilge. Man har i et enkelt Aar været oppe paa godt 90 pCt. af den Sjettedel, som Kommunerne havde Ret til at yde. Nu har man altsaa i Folketinget dels slaaet fast, at alle Lønarbejdere uden Hensyn til deres Indtægts Størrelse kan være Medlemmer af Arbejdsløsheds-kasserne, dels at det samlede Præmiebeløb medregnes, og man har, hvad der altsaa giver det samme Resultat, sat Statens Tilskud til Halvdelen af Medlemmernes Præmie. Det er en Lettelse at kunne beregne det paa denne Maade, og Resultatet vil i hvert Fald ikke blive ugunstigere for Kasserne, snarere en lille Smule gunstigere.

Dette er de to væsentligste Ændringer, der er foretaget i Folketinget, og jeg finder ikke Anledning til at gaa ind paa de øvrige Ændringer. Da den højtlærrede Formand har givet Tilladelse til ogsaa at omtale det næste paa Dagsordenen opførte Lovforslag om Arbejdsanvisning, maa jeg maaske med det samme gøre nogle faa Bemærkninger om dette. Et Lovforslag om Arbejdsanvisning forelaa allerede for Folketinget i afvigte Rigsdagssamling. Det blev ikke ført videre end til første Be-